

Pap Gábor előadására Bodor Attila Vácról hívta fel a figyelmemet kifejezetten azzal a céllal, hogy a Liliomkert hetilapja foglalja össze a témával.

Szerinte ma a magyarság meghasonlottságban él, mert nem a saját erkölce szerint él.

Káin és Ábel

vagy

Hunor és Magyar?

Az emberi társadalom számára két út lehetséges:

egymásért vagy egymásból élni.

Ezekkel a szavakkal kezdte beszédét a Magyarok Szövetsége kunszentmiklósi összejövetelén Pap Gábor művészettörténész – adta hírül a Debrecen Online.

Mit is ért ez alatt?

A mai magyarság számára is példaértékű lehet Hunor és Magyar magatartásmodellje, mely szerint a másik embert nem eltaposni, hanem felemelni kell. Erről tartott előadást a napokban Pap Gábor művészettörténész Hunor és Magyar útján: Az "íjlesztő" népek történelmi kapcsolatszerzője címmel. Az Élhető élet sorozat kapcsán tartott előadás hallgatóssága teljesen megtöltötte a Debreceni Egyetem központi épületének auditorium maximumát.

- Mi lehet fontos ma számunkra Hunor és Magyar útjában? - tette fel a lényegi kérdést Pap Gábor művészettörténész. A kérdés megválaszolása nem váratott sokat magára, az előadó az egymásnak nyilazás közben háttal fordító testvérpárt ábrázoló kép segítségével tüstént rámutatott a magyarság útjára. A Káin-Ábel testvérpárost a Hunor-Magyar párossal összehasonlítva fedte fel a művészettörténész azt a nagy különbséget, amely nemzetünk erejét adhatná más népekkel szemben. Káin és Ábel mindig egymás ellen harcolnak, az ilyen konfliktusból mindig a rosszabb, gonoszabb kerül ki győztesen, aki el tudja taposni a másikat.

A magyar nép hagyományos magatartásmodellje azonban ennek épp az ellenkezője. Ez az, amit a Hunor és Magyar testvérpár is megjelenít. Ennek a modellnek a lényege nem az egymás elleni, hanem az egymásért folytatott küzdelem, aminek soha nincs vesztese - magyarázza a művészettörténész.

A Hunor-Magyar-magatartásmodell egy olyan életformát jelent, amelyben az egymásért harcolás során mindkét küzdő fél magasabb szintre kerül, mint ahonnan elindult. Az is feljebb kerül, aki maga fölül emeli a másikat. A modell társadalomban kimutatható következménye, hogy, aki ezt a mintát követi, teremtő jellegű, fölfelé emelő, függőleges mozgást végez, ezzel is gazdagítva környezetét. Káini értelemben a rovar a legsikeresebb élőlény a Földön, mivel eddig mindent túlélte. Ennek a típusnak a feladata a közvetítés, tehát fölfelé nem haladhat, csak oldalirányú mozgást végez. A kettő között az a nagy különbség, hogy az oldalirányú mozgást végző modell soha nem érheti meg a függőlegest, csak fordítva - fejtette ki Pap Gábor.

A magyaroké tehát a Hunor-Magyar-féle magatartásmodell, melyet, ha nem fogadunk el sokat veszíthetünk. A nyereszkesedés, és a siker hajszolása nem fér bele ebbe az életformába, hisz anélkül nem lehet sikeres az ember, hogy annak valaki más ne látna kárát, legyen az közvetlen szomszéd vagy a világ másik felén élő ember. A vezető minta ma Magyarországon ennek ellenére a káini modell, ami miatt jelenleg nem jó magyarnak lenni, sehol a világban. Kevés van már hátra ebből a megpróbáltatásokkal teli szakaszból, de a legrosszabb még hátra van - mondta a művészettörténész. Ez a magyarság tisztulásának az időszaka, meg kell találnunk a ránk jellemző magatartásmodell, hogy esélyünk legyen tovább élni. Ebben a káini korszakban mindenkinek el kell döntenie, hogy Káin vagy Ábel útját választja. Ábel útja az emberi magatartás, Káin útja azonban hosszú távon leépüléssel jár az utódokra nézve is. Ha nem akarunk beszennyeződni újra a vesztes oldalra kell állnunk, ahogy már sokszor megtettük a történelem során - mutatott rá a követendő útra az előadó. - x -

A természet tiszteletén alapuló világnézet visszavisz a Hunor-Magyar mentalitáshoz, hiszen a természet szempontjából testvérek vagyunk, és az az érdekünk, hogy a társadalomból – egymásból – a legjobbat hozzuk ki a természet minél kíméletesebb használatá érdekében. Unokáink javára. A gondolat időszerűségét, a változás igényét és közeledtét éppen az jelzi, hogy sokak, sok oldalról indítva a gondolkodást ugyanide értek/értünk.

Pap Gábor előadásai a youtube-on megtekinthetők. cím: szkíta-magyar erkölcs

Hunor és Magor édenkertje

A magyar krónikák őseink egyik szállásterületét a perzsi Evliat-tartományba helyezték, mely talán a Kaukázusban volt. Írásos hagyományunk újabb bizonyítékot szolgáltat arra, hogy őseink egy része nem a Volga-Ural mellől, hanem délről, a régi Édenkert felől érkezett.

A középkori magyar krónikák közül Kézai Simon műve, valamint a Képes Krónika is úgy értesült, hogy a magyarok két ősapja, Hunor és Magor, Nimród fia Perzsia vidékén, Evliat tartományban éltek egy jó ideig. A régi feljegyzéseket lefordító és azokhoz magyarázatot készítő történészek teljesen mellőzték ennek a földrajzi névnek a magyarázatát, így azokból nem tudhatjuk meg, hol is lehetett ez a tartomány. Egyedül a szavárd magyarokat kutató és a magyar őstörténet számos, szkíta-hun vonatkozását megfejtő Thury József azonosította be ezt a helyet. Vámbéry legjobb tanítványa és a hun rokonság elkötelezett kutatója alaposan tanulmányozta az ókori nyelveket, valamint a muszlim forrásokat és 1898-ban a Szavárd folyóiratban közzétette tanulmányát a szavárd magyarokról, abban próbált választ adni arra, hogy hol lehetett Evliat.

Mesés kincsek lelőhelye

Perzsia vagy Perszisz alatt az ókori görög és római szerzők az egykori Perzsa birodalom északnyugati vidékét értették. A régi óriai történeti művekből ismert, hogy a perzsák kétszer, a Kr. e. 6-3. század, valamint a Kr. e. 3-6. század között uralták Mezopotámia, a Kaukázus, valamint Közép-Azsia bizonyos területeit, de elképzelhető, hogy a köztes időben is megőrizték egykori nevét. Bonfini 16. század elején kiadott történeti műve Perszisz alatt a mai Azerbajdzsán vidékét érte, a Kür és az Arasz-folyó közti területet. A régi tudósítások tehát a hunok és magyarok ősi szállásterületét, délre, az emberiség egyik legkorábbi központjába helyezték. Evliat neve és korai története az ősi sumér időkbe vezet bennünket. A sumér azt követő mezopotámiai forrásokból merítő Biblia foglalkozik az Evliat szó eredetével és a terület leírásával. Azt olvassuk, hogy az Édenkertből négy folyó ered, első a Piszon, a Kür-folyó, amely megkerüli az egész Havliah (Evliat) földet. Ezen a vidéken sok arany és ónix-kő van, de ott termesztik a bdellium fűszernövényt, melynek akkád neve budulhu volt. Ez a fűszer ma is megél a Kaukázuson túli vidékeken, Grúziában és Azerbajdzsánban.

A Biblia további három folyó, a Gikhon, Hiddikel és az Eufratesz nevét említi. Thury a korabeli források alapján beazonosította ezeket. Szerinte a Gikhon-folyó a Phaszisz (Rioni) folyóval azonosítható, az ókori Kolkisz-királyság legfőbb folyójával (Kolkiszon ma Grúzia és Abházia osztozik). A Hiddikel az Arasz-folyó lehet, mely ma Azerbajdzsán és Irán határfolyója. A negyediknek, az Eufratesznek a neve jól ismert számunkra.

A mitikus átjáró

A Bibliában szerepő Édenkert nem más, mint a Kaukázuson túli vidék, ahol már az ókor korai évszázadaiban fejlett műveltséget hoztak létre eleink, túlzás nélkül állítható, hogy az volt az emberiség egyik központja. Thury szerint a magyarok ősei nem a vadonban éltek, hanem a Világ közepét uralták. Evliat - a magyar történész szerint - nem más, mint Kolkisz, a Fekete-tenger keleti medencéjének virágzó központja, ahol sok történeti emlék igazolja a szkíták-hunok-magyarok ottlétének tényét. Kolkisz nagyon közel van ahhoz a térséghez, melyet a krónikák Meotisz-igoványoknak neveztek, vagyis a Tamany-félsziget és az Azovi-tenger keleti medencéjének mocsaras vidékéhez. A két térséget egy átjáró köti össze, csak nem mocsaras vidéken át vezet (ahogyan a krónikáink tudni vélték), hiszen a Fekete-tengerben benyúló Kaukázus nem tette lehetővé, hogy tengerparton jussanak át Kolkiszból a kubán-folyó vidékére, majd az Azovi-tengerhez. Egyetlen egy lehetőség maradt az átjutásra, mégpedig a Kaukázus legfőbb hadiútján, a Darial-hágón át, amely éppen az alán vidékekre juttatta őseinket. A csodaszarvas ülözési jelenet, valamint Belár lányainak elrablása a Kaukázus hágóinak közelében történhetett, éppen ott, ahol mai napig élnek a magyarhoz hasonló mondái elemek az oszétok, vagyis az alánok között.

Elszakadt szavárdok

Minden bizonnyal onnan, vagyis Evliából szakadtak el a szavárd magyarok, akik nem keltek át a hágón, hanem a Kür-folyó mentén haladtak keletre és a mai Kelet-Örményország és Nyugat-Azerbajdzsán telepedtek le. Elképzelhető, hogy ott egy támadás érte őket, amely kettészakította a hun-magyar szövetséget. Elképzelhető, hogy Evliat tartomány neve nem tűnt el mindörökre, hiszen Azerbajdzsán középső vidékén, a Kür-folyó partján van egy Jevlah nevű város. Lehet, hogy a hun és magyar eleink régi tartománynevüket is elvitték arra a vidékre? - forrás: OB barikad.hu